

Atentát na Františka Ferdinanda d'Este bol stredoeurópskou obdobou popravu francúzskeho kráľa revolucionármi

28. júna 2024 **+** Krátke správy

Dnes je to presne 110 rokov od atentátu na nástupníka trónu Rakúsko-Uhorska, arcivojvodu Františka Ferdinanda d'Este. Strelbu srbského teroristu Gavrila Principa katolícky následník spolu so svojou manželkou Žofiou neprežili. Išlo o akúsi tunajšiu obdobu popravu francúzskeho katolíckeho kráľa Ľudovíta XVI.

Ilustračný obrázok, zdroj: [youtube.com/Muzeum města Brno](https://www.youtube.com/Muzeum města Brno)

František Ferdinand nemusel ísť na vojenské manévry do Srbska, ktoré bolo pričleneným územím Rakúsko-Uhorska. Bolo to jeho vlastné rozhodnutie, ktoré učinil napriek znepokojivým správam, že sa celá krajina len hemží atentátnikmi bažiacimi po jeho krvi. Jeho manželka Žofia chcela byť na ceste po jeho boku, i keď to nebývalo zvykom.

Cesta bola od počiatku akoby sprevádzaná zlými znameniami. Problémy boli hneď s dvoma vlakovými súpravami. Nakoniec sa súprava z Viedne do Srbska rozbehla, ale v luxusnom kupé nesvietili žiarovky a tak bolo osvetlené len sviečkami. „*Je to tu ako v hrobke, nemyslíte?*“ uviedol následník trónu pred najbližšími spolupracovníkmi, ktorí ho na ceste sprevádzali. Aj v Sarajeve mali tamojší predstavitelia zodpovední za jeho bezpečnosť obrovské obavy z atentátu a Františka Ferdinanda z jeho plánovaných ciest odhovárali. Ten však všetky podobné návrhy tvrdohlavo odmietal.

V nedeľu 28. júna 1914 potom na jeho kolónu najprv jeden z útočníkov hodil granát, ktorý sa však zo zadnej časti auta zošmykol a padol zaň, kde aj vybuchol. Ani po tomto incidente, pri ktorom bolo niekoľko ranených, nebol arcivojvoda ochotný zrušiť svoj program, čo sa mu stalo osudným: jeho šofér zle odbočil, čím vybočil z bezpečnej kolóny áut a zastavil priamo pred Gavrilom Principom, 20-ročným mužom, vyslaným organizáciou Čierna ruka, aby sa i on pokúsil o Habsburgov život. A Princip skutočne niekoľkokrát vystrelil. Po ťažkých zraneniach arcivojvoda spolu s manželkou ešte istú chvíľu žili, no počas následného prevozu zomreli. František Ferdinand d'Este sa po zásahoch ešte obrátil k svojej manželke a prosil ju, aby žila „*kvôli našim deťom*“. Potom už len opakoval slová: „*Nič to nie je, nič to nie je, nič to nie je.*“

Už od počiatku civilizácií boli panovníci a vládatelia považovaní za „vyslancov bohov“, či dokonca za samotných bohov. Katolícke štátne usporiadanie túto myšlienku posvätilo a urobil z kráľov svetských zástupcov Ježiša Krista – preto sa Ježišovi aj hovorí Kráľ kráľov. Siahnuť kráľovi na život bolo ako otvorenie sa vzbúriť Stvoriteľovi sveta a poriadku v ňom. Kráľovraždy preto začínali veľmi pozvoľne. Prvým vážnejším prípadom bolo, keď anglická kráľovná Alžbeta I. nechala popraviť škótsku kráľovnú a svoju sokyňu o anglický trón, Máriu Stuartovú (1587). Bol to hrozný a dovedy nevídaný precedens, čo si uvedomovala i samotná Alžbeta, ako hlava pomazaná. Ďalším krokom bola poprava anglického kráľa Karola I. Oliverom Cromwellom (1649), novým sebadosadeným samovládcom.

Odtiaľ už bol len krôčik k tomu, aby si na zástupcov Krista dovoľovali siahnuť čoraz nižšie a úbohejšie existencie, čo sa plne prejavilo počas Francúzskej revolúcie, kedy kráľovraždu Ľudovíta XVI. schválili poslanci Národného konventu (1793). 19. storočie bolo potom plné atentátov a popráv kráľov, cisárov či princov a ich manželiek: spomeňme len atentát na ruského cára Alexandra II., popravu Maximiliána Habsburského v Mexiku, či zavraždenie manželky Františka Jozefa Alžbety počas jej pobytu vo Švajčiarsku. Väčšinu z týchto akcií mali na svedomí tajné ateistické a republikánske organizácie snažiace sa zvrhnúť monarchie. Zdá sa, že atentát na Františka Ferdinanda d'Este a jeho manželku tento 400-ročný proces zavŕšil a otvoril kapitolu novú.

Po atentáte prišla ohavná a do tej doby nevídaná Svetová vojna, ktorá rozdrvila zvyšky starého katolíckeho poriadku. Či sa nám to páči alebo nie, králi a cisári boli v skutočnosti obrancami a ochrancami kresťanského a katolíckeho poriadku vo svojich krajinách, aj inde vo svete. Po ich odstránení sa dnes tie isté temné sily, ktoré majú na rukách ich krv, pokúšajú zničiť kresťanský poriadok a nahradiť ho poriadkom opačným – teda satanským.

Tí istí démoni, ktorí boli vo Francúzsku vypustení počas Francúzskej revolúcie a popravy kráľa, boli u nás vypustení v ten tragický a temný deň 28. júna 1914. Preto dnes – 110 rokov po týchto udalostiach – stojí aj slovenský národ nad priepasťou sebazničenia skrze ateistické ideológie, nízku pôrodnosť a bezbrehý a bezbožný hedonizmus.

MG

Titulný ilustračný obrázok, zdroj – [youtube.com/Muzeum města Brno](https://www.youtube.com/Muzeum_města_Brno)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/atentat-na-frantiska-ferdinanda-deste-bol-stredoeuropskou-obdobou-popravy-francuzskeho-krala-revolucionarmi/>